अतःपरं आमधिकारः।

संत्रासयाञ्चकारारिं सुरान् पिप्राय पश्यतः। संत्या जयाञ्चकाराथ सीतां विंशतिवाहुना॥१०४॥

ज०म० इतःप्रभृत्याममधिकृत्याह मन्त्रा। अथैतस्मिन्युद्धप्रस्तावे स पक्षी सीतां विंशतिवाहुना रावणेन त्याजयाञ्चकार त्याजितवान् गत्यादिषु त्यजेरसङ्ग्रहात् तृतीयैव भवति कस्मात्त्याजितवानित्याह मन्त्रासयाञ्चकारारिं यस्मादरिं रावणन्त्रासितवान् अकर्मकत्वात् त्रासेर्ण्यन्तावस्थायामरेः कर्मत्वम् आभ्यां हेतुमण्यन्ताभ्याम् कास्प्रत्ययादित्यादिना आम् आमोऽमित्वम व्यदन्तत्वात् आमदृति लोलुक् अयामन्तेत्यादिना अयादेशः आमकारान्तस्य कृत्संज्ञायाम्प्रातिपदिकत्वे प्रथमैकवचनम् तस्या यादिति लुक् स्वरादिषु आमआमिति पठितत्वादव्ययत्वम् मन्त्रस्यानभिव्यक्तपदार्थत्वात् कृञ्चानुप्रयुज्यतइत्यादिना लिट् परस्य कृजोऽनुप्रयोगः कर्त्रभिप्रायाभावाभावेऽनुप्रयोगे तङ् न भवति सुरांश्च पश्यतोयुद्धञ्जटायुः पिप्राय प्रीणितवान् शत्रु त्रासनं सीतात्याजनञ्च देवानाम्प्रीतेः कारणम्॥१०४॥

भ० अथामधिकारः। संत्रेत्यादि स पक्षी अरिं रावणं सम्यक् त्रासयाञ्चकार अतएव पश्यतोयुद्धमवलोकयतः सुरान् देवान् पिप्राय प्रीणितवान् अथ त्रासानन्तरं विंशतिवाहुना रावणेन सीतां संत्यजयाञ्चकार त्यजेर्घोऽञोऽञेरित्यस्य विषयाभावात् प्रयोज्यकर्त्तरि तृतीया त्रसेरकर्मकत्वात् प्रयोज्यकर्त्तुः कर्मत्वं उभयत्र प्रत्ययान्तत्वात् व्विजादीत्याम् भस्क्रन्वामदृति कृञो